

KILOMETRI RANNALLE

Sakari
Oka

ntamo

KILOMETRI RANNALLE

SAKARI OKA

Punainen varis, runoja, Impressio 2013

© 2015 Sakari Oka

ISBN 978-952-215-573-3

ULKOASU

Make Copies

VALMISTAJA

BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

2015

ntamo

www.ntamo.net

Sakari Oka

KILOMETRI RANNALLE

Romaani

ntamo

*mehujää sulaa
syödään laku puoliksi*

PUNAINEN JÄÄ

Linda on viettänyt yönsä Orionilla. Hän saa kahdeksansataa euroa neljästä yhden päivän keikasta. Lääketutkimukseen osallistuminen oli Marin idea. He olivat käyttäneet astmasuihketta. Sen imeytymistä oli seurattu verikokeilla. Tieteeseen kuuluu, että lääkeyhtiö tarjoaa joka päivä samat ruoat samaan aikaan: kiisseliä iltapalaksi, vehnäsämpylä kurkulla ja juustolla aamupalaksi ja jauhelihakastiketta lounaaksi.

Heillä oli ollut Espoossa hauskaa yhdessä. Että joo.

Mari, omassa ihmissuhdeluokittelussani Musta-Mari, työskentelee verkkotiedottajana metallialan pk-yrityksessä. Hän pommittaa Lindaa lauantai-illan baarikutsuilla ja suhtautuu vihamielisesti Lindan poikaystäviin. En ole koskaan ennen joutunut tyttökaverin ystävän mustasukkaisuuden kohteeksi, siinä jää mies aika aseettomaksi. Olen yrittänyt pistellä Maria takaisin Lindalle, yhtä lailla selän takana, en voi suositella. Siinä on käynyt päinvastoin kuin oli tarkoitus. Omat osakkeeni ovat laskeneet, kun olen purkanut omaa pahaa oloani korostamalla Marin huonoja ominaisuuksia. Marin ulkonäöstä olen tajunnut olla hiljaa, diplomaatin poika, tukahdutettu primitiivisyys syö sielua, en tykkää.

Olen valmis. Ajattelin ehdottaa Lindalle, että hän saa valita lasten nimet. Hän on nähnyt unen, jossa hänelle on syntynyt tummatukkainen lapsi. Hänelle, joka ei halua lapsia, hänelle, jolla ei ole vauvakuumetta. Minulla on, miehellä.

Kävin aamupäivällä Mikonkadulla kolmessa korukaupassa. Halusin ostaa kihlasormukset valmiiksi ja yllättää kosinnalla. Halusin olla suutelemassa kevyesti ovella, kun hän tulee. Lakkaamattomat varpaankynnet jättävät kengät, Linda astuu sisään ja näkee kirjaimen – mitä ihmettä sä oot tehnyt, hei hieno, sä taidat tykätä musta aika paljon. Halusin polvistua kirjaimen viereen ja avata vasemman käden nyrkin, jossa olen hautonut kihlasormusta kuin maahan pudonnutta pääskynpoikaa. Lintu pelkää, että hämmentynyt ihmisen käsi laskee sen takaisin nurmelle. Siellä odottavat muurahaiset, silmät syödään ensin ja suuhun kävellään porukalla. Pääskyn toiveena on pääs-

tä nuorten siipiensä varaan elämää kuluttamaan – tykkään ja rakastan, mentäiskö kihloihin?

Koruliikkeen myyjä kysyi morsiamen sormen kokoa ja kaiverruksia. Hän oli tehokkaan ja ystävällisen oloinen nainen, joka on nähnyt satoja samanlaisia utusilmäisiä miehiä kuin minä. Kaiverrukset voisi tehdä myöhemmin, sormukset lähetetään muualle kaiverrettavaksi, siinä menee neljä työpäivää. Mutta sormusta ei voi ottaa käyttöön ellei se ole oikean kokoinen, joko se tippuu pois tai kiristää tai ei mahdu ollenkaan. Jos on kuitti tallella, väärän kokoisen sormuksen voi tulla vaihtamaan. Mutta entä jos saan pakit, silloin on tuhat euroa kiinni kahdessa platinasormuksessa? Rahoja ei palauteta. Riski on pieni, mutta kerroin myyjälle, että tulemme sitten yhdessä heti aamulla. Voimme kävellä sormukset kädessä pitkin Espaa, niin pidät kiinni kädestäni, niin haen sormiesi välejä.

Platinaiset kihlasormukset ovat kaksi kertaa kultasormuksia kalliimpia. Kulta on pehmeää ja naarmuuntuu, meidän rakkautemme ei, niin ajattelin. Kulta on tavallista, meidän rakkautemme ei. Eurot ovat eri maailmaa kuin rakkaus, mutta harvoin pystyy esine kantamaan tunnetta niin hyvin kuin platinasormus. Saavat maksaa, ei ole vaikea valinta.

Punainen veri ja suola sekoittuvat valkosipulivoihin. Kynttilä palaa, valaisee ja ihastuttaa, se ei välitä vaikka lyhenee. Perjantai-ilta laskeutuu, yö on pimeä kevätauringon takana.

Kovasti hämmästytti, kuinka paljon kelloja oli myynnissä. Jossain luki kellokauppa – uräffär. Jos tuosta voi jotain päätellä, niin ruotsin urgammal tarkoittaa aikaakin vanhempi. Ei hullumpi ilmaus. Mutta että kuka ostaa itselleen kellon, vi-

rattomaksi jääneen ison korun ranteeseen pyörimään. Juuri nyt aika ei ole ystäväni, se kulkee eri suuntaan kuin minä, nuolen pihvin verta haarukasta, punaisen värin ironiaa, toinen lautanen on tyhjä, suljen silmät.

Kuulin radioista, että heinäkuuksi on vaikea saada kirkkoa, parit varaavat parhaat ajat jo edellisenä kesänä, siis vuoden etukäteen. Pidän enemmän romanttisesta ajatuksesta, että vihille karataan. Paras naimisiinmenoaika olisi helmikuinen ilta. Metriset valkoiset hanget kirkon ympärillä, säkkipimeää, nainen valkoisissa kuin lumi, mies tummissa kuin liikkumaton talviyö, ei muuta valoa kuin kynttilät ja pari itse.

Neiti soitti. Kännykät pitäisi kieltää. Tai verkko kytkeä pois päältä kello kahdeksantoista jälkeen, jotta tyttö ei voi sanoa pojalle sellaista, mikä pitäisi laittaa kirjeeseen. Tyttö ei kuitenkaan kirjoittaisi kirjettä, koska se ei ehtisi perille samaksi illaksi. Jolloin hän luovuttaa, toteaa, että kai kohtalo on meidät tarkoittanut, ei ole poika täydellinen mutta hyvä.

Linda ei suostu tulemaan luokseni tänään. Hän tarvitsee lepoa, omaa tilaa, omaa rauhaa. Linda ei ole varma, haluaako hän jatkaa suhdettamme. Minussa on piirteitä, jotka ovat ruvenneet ärsyttämään häntä. Hän tietää, että asiat, jotka nyt ärsyttävät häntä vähän, ärsyttävät myöhemmin vielä enemmän.

Niin kuin mitkä asiat mussa ärsyttävät? No eihän kukaan ole täydellinen ja ne ovat osa sua, älä lähde itseäsi muuttamaan mun takia, Vesa sä oot ihan hyvä mies noin. Mikä on totuus, tapaillet sä jotain toista mun ohella? Ei, en mä oo sellainen, elämässä vaan on nyt niin paljon kaikkee muuta, jotenki mä en pysty koko ajan keskittymään tähän meidän juttuun.

”Pidän lauseita ihmiskunnan suurimpana saavutuksena (...) Lauseet ja teksti ovat kaksi eri asiaa. Teksti edustaa logiikkaa, lauseet taas kauneutta.”

Ahti

”Tunsin, että suhteemme ei ollut seurustelua vaan maanvyöry.”

Vesa

”Vesa, juna kulkee ja tälle tytölle riitti tänään yksi siideri. Mutta kyllä minä sinusta pidän.”

Linda

”Romaani löytää tyykinsä pian ja nauttii siitä itsekkin. Tyylin säilyttäminen tai säilyminen läpi kirjan on ihme.”

Veijo Meri

”Yksi pääteemoista on kiireinen nainen ja romanttinen mies. Teos pohtii Platonin jalanjäljissä myös totuuden olemusta, yhtenä esimerkkinä poliitikon yksityiselämän julkisuus. Mukana on joogaa. Ja rakkautta ja seksiä ja kuolemaa. Ja myös syöpäsolun ajatuksia.”

Sakari Oka



Kilometri rannalle ON ÄLYKÄS, TAITAVA JA KEPEÄLIIKKEINEN MUTTA SYVÄÄNKIN VIILTÄVÄ URBAANI IHMISSUHDEKUVAUS JA SUKUTARINA, JA SAKARI OKAN ENSIMMÄINEN ROMAANI. OKA ON AIEMMIN JULKAISSUT RUNOKOKOELMAN *Punainen varis* (IMPRESSIO 2013).